

RNDr. Jaromír Hrdý, DrSc.

Jaromír Hrdý se narodil 4. září 1938. Dětství strávil se svými rodiči a sestrou Jaroslavou v malé vesničce Kostelec v Královéhradeckém kraji, kde má celý jejich rod hlubokou historii jak ze strany otce, tak matky. Tatínek, Jaroslav Hrdý, studoval elektroinženýrství, maminka Ludmila byla dcerou statkáře Františka Tomášů.

První roky povinné školní docházky absolvoval Jaromír Hrdý ve vesnické škole v Jičíněvsi, měšťanku navštěvoval v Jičíně, střední školu taktéž. Studoval Střední průmyslovou školu elektrotechnickou, kde jeho třídním učitelem byl jeho tatínek, který tam učil. Na střední škole získal velmi kladný vztah hlavně k matematice, díky svému senzačnímu učiteli, doktoru Vošvrdovi. Po střední škole studoval matematicko-fyzikální fakultu, kde si na doporučení otce vybral jako hlavní obor fyziku.

V roce 1962 začal pracovat ve fyzikálním ústavu Akademie věd ČR a velmi brzy získal další tituly. Kvůli studiím i práci se přestěhoval do Prahy, kde také v roce 1976 založil rodinu. Manželka Drahomíra byla matematicka, dcera Jaromíra se vydala ve stopách otce a je také vědeckou pracovnící. Syn Martin se ve svých studiích zaměřil na ekonomii.

Jaromír Hrdý díky své práci procestoval skoro celý svět. Podílel se na mnoha zajímavých vědeckých projektech, přednášel na konferencích, jeho práce byla mnohokrát publikována v Česku i v zahraničí. Od malička bylo jeho snem navštívit Itálii. To se mu mnohokrát povedlo, a to nejen pracovně, ale i soukromě. Se zalíbením v Itálii dozajista souvisí i jeho vášeň pro italskou operu, italské jídlo a italskou kávu. V mládí se dokonce věnoval opernímu zpěvu. I když je velmi racionální člověk, tak velmi rád vaří a zahradničí na chalupě v Osečku. I přes příjemné pobyty v zahraničí se vždy těšil domů. Velmi rád se vrací do svého rodiště, do Kostelce, kde má stále svoji rodinu, ze strany sestry.

RNDr. Jaromír Hrdý, DrSc. stále působí v Akademii věd, stále má světu co dát. Pokud přicházejí nápady, nezáleží na věku. Jak sám říká, být vědcem není práce na osmihodinovou směnu. Vědcem je člověk 24 hodin denně. Spousta zajímavých až klíčových myšlenek se rodí třeba při práci na zahradě, nebo v kuchyni u sporáku. V Akademii to již jen „hodí“ na papír (dnes do počítače) a dál už pracuje celý tým.